

נורא נעים לשמוע. והנה, כשהלכתי ועשיר תי, מה שיצא מזה. אילו אנשים היו יודעים כמה זה קשה ומחייב להיות בעלת שם.

מי ששזור לי, בתקופה הקשה הזאת, זה החבר שלי, אורי גלר. יש לי היום רק שניים שלושה אנשים שמכירים אותי באמת, והוא אחד מהם. כמוני, גם הוא מפורסם, וגם הוא סובל ממיגבלות בחברה ובאפשרויות בילוי. רק איתו אני מצליחה להיות מי שאני. האיריס האמיתית. בלי התנהגות מחייבת. לפעמים

„כל כמה שעות אני מישהי אחרת. נהייתי בובה מלאכותית. כל היום אני נאלצת לחייך. הכל בגלל המעמד החדש שלי.”

משלומפרת, לפעמים ילדותית, מתפנקת. יש לי הרבה דמויות, הרבה מצבירות, ואני זקוקה להביע אותם — ולא רק את הדמות האחת שיצרו ממני.

עם אורי, אני מסוגלת לכך. רק איתו אני מסוגלת היום להיות מחוויית מסדר הפות.

הצרה שלי היא שאני יותר מדי יפה מכדי שיתעניינו בי ליותר מזה. אבל הרי יש בי יותר מאשר יופי. אני מסוגלת ליצור

משהו אמיתי. להביע את עצמי עלידי כתיבת ספר, למשל. אינני רוצה שיאהבו אותי בגלל שאני יפה, אלא בגלל שאני מישהו. נמאס לי שמצלצלים אלי ומזמינים אותי לכאן ולשם — אבל תמיד את מלכת המים. רק את מלכת המים. אני רוצה שאני שים יקנו ספר שלי, ולא עיתון עם תמונת-שער שלי.

אני אמנם רק בת 16, אבל הרבה מבוגרת מגילי. הייתי רוצה כבר למצוא לי שותף לחיים, ולהקים לי פינה חמה משלי. שיהיה בה באמת חם. בלי שום ריהוט יקר ופסלים

„הצרה שלי היא, שאני יותר מדי יפה מכדי שיתעניינו בי ליותר מזה. אבל הרי יש בי יותר מאשר יופי. אני מסוגלת ליצור משהו אמיתי.”

שצריכים להיזהר שלא יישברו, אלא רק חום ונוחיות. כשיהיו לי ילדים, הם ייהנו מחופש מלא. אני אף פעם לא אכריח אותם לאכול בשעות קבועות.

הטקס היה חווייה גדולה בשבילי. ללא ספק, אבל אם הייתי צריכה לעבור אותו היום שוב, אינני חושבת שהייתי עושה זאת. עכשיו, שאני יודעת איך נראים החיים בצד השני של הזוהר, הייתי מוכנה לוותר עליהם.

אבל אי-אפשר להחזיר את הגלגל אחור. רנית, עכשיו, אשתדל להוכיח שאינני סתם פרפרית יפה. אוכלי שאני מישהי!

מלכת הכיתה איריס בהפסקה, בחצר הגימנסיה. בחירתה למלכת-המים שינתה אפילו את החיים הפשוטים בביה"ס. גם בין חבריה וחברותיה לכיתה — אין המתח פג.

הדוגמנית

שעות ספורות מאוחר יותר, נולדת איריס אחרת: זוהרת, הדורה, ומבוגרת בשנות אלף מאותה נערת בית-ספר. כאן: מדגמת סראפאן בצבעי חום ובו, מעוטר רקמה ערבית, המיוצר בעזה ומשווק עלידי בוטיק „ביבה“ התל-אביבי. בחברתה: ידידה אורי גלר.

הגימוזיסטית

איריס בשיחה עם חברות לכיתה. בנעלי הקנבס המרופטות, המעיל הספורטיבי המגושם המכסה את גופה, והילקוט העמוס ספרים לעיפה, אין היא שונה מכל סטודנטית עמוסה אחרת הנמצאת בדרכה ללימודים בבית-הספר תיכון בתל-אביב.